

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۲

۰۶ مارچ ۲۰۱۲

زنده یاد داد نورانی،

«هرگز تسلیم زورگویان داخلی و خارجی نشد»

داکتر میرعبدالرحیم عزیز یکی از مبارزان و نویسندگان متعهد کشور ماست. در شرایطی که فرهنگیان و نویسندگان مزدور به پای خوک داخلی و خارجی زنگوله واژه ها را می بندند و با کلیتیه گویی های سیاسی به مخدوش نمودن اذهان مردم پرداخته و از خورشگاه استعمار چاق و فربه می شوند و مزد سفارت خانه های گونه گون را به نیفه می زنند، قلم رسا و متین او چون ساطور خشم بر حلق دژخیمان می نشیند، و اگر این «فرهنگیان» ذره ای هم وجدان داشته باشند، با نوشته های او باید از شرم آب شوند.

نشریه پیشرو ضمن آرزوی عمر دراز و شعله ور بودن قلم آتشین او، قسمتی از نوشته هایش را که درباره زنده یاد داد نورانی، مبارز سرشناس و بنیانگذار نشریه پیشرو در پورتال «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» به رشته تحریر درآورده، اینجا نقل می کند و از ایشان صمیمانه ابراز سپاس می نماید.

«مرگ خاینان و مرگ صادقان» نوشته ای از داکتر عزیز است که با این جملات ادامه می یابد: «مرگ چه کسانی سرور آفرین است؟ مرگ قاتلان مردم، خاینان به کشور، میهن فروشان، جواسیس، مدافعان استعمار، تروریست های بی هویت، معامله گران سیاسی با متجاوزان، دست نشانده ها و دست پروردگان استعمار، مدافعان لشکرگاه های نیروهای امپریالیستی و امضاء کنندگان قرارداد مخفی و علنی با متجاوزان همه برای قربانیان این گروه های نابکار، شادی آفرین است. به استثنای عده ای از هم سلکان این شرف باختگان، کسی بر مردن و یا قتل این افراد اشک نمی ریزد و آه حسرت نمی کشد. هر کس می گوید که «خوب شد که مرد و یا کشته شد که ما از شرش بی غم شدیم.» این افراد هزارها تن را به هلاکت رسانیده اند، به هزارها زن تجاوز کرده اند، هزارها فامیل را به ماتم نشانده اند، هزارها خانه را ویران ساخته اند، صدها هزار کودک را بی پدر و مادر باقی گذاشته اند و بالاخره یکجا با متجاوزان در کشتار مرد خود شریک بوده اند. این افراد از زمره بی وجدان ترین و پست ترین انسان های روی زمین اند. در این ها شرف، وجدان، غیرت، شهامت، انسانیت، همت، میهن دوستی و نوع پرستی مرده است. هوش

و گوش این فضله های حیوانی صرف به سوی تجمع پول و سرمایه متمرکز است. اگر وقتش برسد، از فروش فرزند و ناموس خویش هم باکی ندارند. مرگ این ناکسان برای مردم ستم کش ما غم و غصه ای را سبب نمی گردد. مردم برای قتل و مرگ این لاشخواران دعا می کنند.

مرگ چه کسانی تأثر آفرین است؟ مرگ میهن دوستان، مبارزان راه آزادی، انقلابیون راستین، فرزندان صدیق وطن، مبارزان ضد ارتجاع و ضد استعمار و حقیقت گویان تاریخ برای مردم شریف و مبارز اندوه و تألم می آفرینند. مردم نجیب ما می دانند که از دست دادن انسان های والامقام در این عصر خیانت و جنایت، ضایعه جبران ناپذیر است. مرگ هر یک از انسان های والا گهر داغ ابدی در دل و جان فرزندان اصیل سرزمین بلاکشیده ای ما می گذارد. این افراد جوهرهای نایابی اند که نبود شان برای استعمار و ایادی متجاوزان در داخل و خارج فرصت خیانت و میهن فروشی می دهد و برای تاخت و تاز بیشتر کاسه لیسان و خاک فروشان جولان می دهد. مرگ مبارز نستوه و با شهامت زنده یاد «داد نورانی» در داخل و مرگ انسان نجیب و میهن دوست «محمد شریف بهاند» در خارج از نوع دوم است که قلوب همه فرزندان اصیل کشور را داغدار ساخت و خلای بزرگی را از نبود شان در حیات سیاسی کشور اشغال شده ما به وجود آورد.

بر ماست که چه نوع مرگ را می پذیریم: مرگ نوع اول، مرده را ملعون ابدی تاریخ خواهد ساخت و مرگ نوع دوم، نام ما را ثبت صفحات زرین تاریخ خواهد نمود.

و در نوشته «افغانستان در سال ۲۰۱۱» ضمن مرور بر حوادث خونبار کشور ما نوشته است: «سال ۲۰۱۱ برای پورتال همچنان یک سال رنج آور بود. در کنار دوست، همکار و مبارز نستوه آقای داد نورانی، همکاران گرامی ما آقایان «عبدالله صدیقی للندری» شاعر آزادیخواه و «شریف بهاند» محقق برجسته کشور پدرود حیات گفتند و دوستان شان را داغدار ساختند. زنده یاد نورانی شاعر با احساس و متفکر با درد در افغانستان بود. سالیان زیادی از عمر خویش را در راه آزادی کشور و مبارزه علیه ظلم و استبداد سپری کرد و هرگز تسلیم زورگویان داخلی و خارجی نشد. تا آخرین رمق حیات رزمید و نام خویش را در تاریخ مبارزان واقعی کشور ثبت نمود. یادش گرامی و خاطره اش زنده باد.»

در شرایطی که «مدالگیران» با توطئه های مختلف تلاش کردند تا شخصیت مبارز و انقلابی زنده یاد داد نورانی را با اتهامات ردیالنه شان خدشه دار سازند و در نهایت جز سرافکنده گی چیزی به دست نیاوردند، واژه های رسا و شکوهمند آقای داکتر رحیم عزیز به خوبی نشان می دهد که جای آن مبارز نستوه در کشور استعمار زده ما چقدر خالی خالی است.